

Modlitwa wiernych

Wszchemogący, wieczny Boże, Stwórco świata i człowieka. Stajemy dziś przed Tobą – chrześcijanie i muzułmanie – potomkowie Abrahama, Izaaka, Jakuba, jako świadkowie nadziei.

1. Boże Ojczy, dawco wszelkiego życia, obdarzaj chrześcijan i muzułmanów zdolnością wzajemnego miłowania, przezwyciężania podziałów i wrogości, dawania świadectwa nadziei. Ciebie prosimy...
2. Jezusie Chrystusie, Synu Boży, Odkupicielu i Zbawicielu, wskazuj chrześcijanom i muzułmanom drogę właściwego postępowania, szacunku wobec siebie, troski o świat, drugiego człowieka, bądź źródłem naszej nadziei. Ciebie prosimy...
3. Duchu Święty ożywiaj nasze działania – chrześcijan i muzułmanów – na rzecz wspólnego dobra, sprawiedliwości społecznej, pokoju, podtrzymuj w nas nadzieję. Ciebie prosimy...
4. Kościołe bądź przykładem oraz wsparciem dla chrześcijan i muzułmanów w dążeniu ku prawdzie, świętości, odkrywaniu nadziei, która jest w nas. Ciebie prosimy...
5. Wierni – chrześcijanie i muzułmanie – dzielimy się ze sobą i innymi ludźmi świadectwem głębokiej wiary, niezłomnej nadziei i prawdziwej miłości w naszym pielgrzymowaniu do Boga. Ciebie prosimy...

oprac. Ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz)

Program obchodów XXII Dnia Islamu

I. Zawiązanie wspólnoty

II. Muzyka Orientu

III. Wprowadzenie

- przywitanie uczestników i nawiązanie do tematu
- odczytanie przesłań

IV. Czytanie Ksiąg Świętych

- czytanie fragmentów Pisma Świętego
- czytanie z Koranu

V. Dwugłos chrześcijańsko-muzułmański

VI. Modlitwy i znak pokoju

- *du'a* – muzułmańska modlitwa spontaniczna
- modlitwa wiernych zakończona modlitwą „Ojczy nasz”
- znak pokoju

VII. Agapa

Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów działa od 1997 r. i stawia sobie za cel propagowanie dialogu między wyznawcami tych dwóch religii w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej. Jest organizacją oficjalnie uznaną przez Konferencję Episkopatu Polski. To z jej inicjatywy każdego roku w Polsce obchodzony jest Dzień Islamu w Kościele katolickim, który został wpisany do oficjalnego kalendarza Kościoła w naszym kraju.

Na czele rady stoją: prof. Agata Skowron-Nalborczyk, współprzewodnicząca ze strony katolickiej i Rafał Berger, współprzewodniczący ze strony muzułmańskiej. Sekretarzem generalnym Rady jest Grzegorz Olszewski.

Historia poprzednich obchodów Dnia Islamu znajduje się na stronie Rady: <http://www.radawspolna.pl>.

oprac. i skład: RWKiM

XXII DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM W POLSCE

26 stycznia 2022 roku obchodzić będziemy XXII Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce. Obchodzony tradycyjnie po zakończeniu Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, nawiązuje do tematu orędzia Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, kierowanego do wyznawców islamu na zakończenie muzułmańskiego miesiąca postu, ramadanu. Tegoroczne hasło Dnia Islamu brzmi: „Chrześcijanie i muzułmanie: świadkami nadziei”.

Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce obchodzony jest od 2001 r. z inicjatywy Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów.

Z okazji XXII Dnia Islamu Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów, przy współpracy Komitetu ds. Dialogu z Religiami Niechrześcijańskimi KEP, przygotowała wkładkę do „Biuletynu Ekumenicznego”. Znajdują się w niej materiały, które mogą posłużyć pomocą przy organizacji lokalnych spotkań lub do wykorzystania w osobistej refleksji z tej okazji. Materiały zawierają polskie tłumaczenie tegorocznego orędzia Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, cytaty z Biblii i Koranu dotyczące miejsc kultu i ich ochrony, tekst modlitwy wiernych z tej okazji oraz schemat tradycyjnego programu obchodów centralnych w Warszawie.

Zachęcamy do korzystania z poniższych tekstów.

PAPIESKA RADA DS. DIALOGU MIĘDZYRELIGIJNEGO

Orędzie na miesiąc Ramadan oraz *Id al-Fitr* 1442 H. / 2021 A.D.

Chrześcijanie i muzułmanie: świadkami nadziei

Drodzy Bracia i Siostry muzułmanie!

Jako Papieska Rada ds. Dialogu Międzyreligijnego z przyjemnością przekazujemy Wam najlepsze braterskie życzenia na ten czas obfitego Bożego błogosławieństwa i duchowego wzrostu. Post, razem z modlitwą, jałmużną i innymi praktykami pobożnościowymi łączy nas mocniej z Bogiem, naszym Stwórcą i tymi wszystkimi, wśród których żyjemy i pracujemy, pomagając nam postępować wspólnie drogą braterstwa.

Podczas tych długich miesięcy cierpienia, obaw i smutku, szczególnie podczas okresów lockdownu, odczuliśmy, że potrzebujemy pomocy Bożej, ale potrzebujemy też wyrazów i gestów solidarności braterskiej, takich jak: czyjś telefon, wiadomość ze słowami pocieszenia i wsparcia, modlitwa, pomoc w kupnie leków czy jedzenia, porada i po prostu poczucie bezpieczeństwa płynącego z poczucia, że ktoś jest przy nas zawsze w chwilach potrzeby.

Pomoc Boża, której pragniemy i szukamy, zwłaszcza w okolicznościach takich, jak obecna pandemia, jest wieloraka: Boże miłosierdzie, przebaczenie, opatrność i inne dary duchowe oraz materialne. To jednakże, czego potrzebujemy w tych czasach najbardziej, to nadzieja. Uznaliśmy zatem, że to dobry czas, aby podzielić się z Wami kilkoma refleksjami dotyczącymi cnoty nadziei.

Jak dobrze wiemy, nadzieja, choć niewątpliwie zawiera w sobie element optymizmu, jest czymś więcej. Podczas gdy optymizm to czysto ludzkie nastawienie, nadzieja osadzona jest jakoś w postawie religijnej: Bóg kocha nas, a zatem troszczy się o nas poprzez swoją Opatrzność. Czyni to na swoje tajemnicze sposoby, nie zawsze zrozumiałe dla nas. W takich momentach jesteśmy jak dzieci, pewnie kochającej opieki swoich rodziców, lecz niezdolne jeszcze, aby objąć jej zakres swym rozumem.

Nadzieja rodzi się z wiary, że wszystkie nasze problemy i próby mają jakiś sens, cel i wartość, nawet jeśli zrozumienie ich i znalezienie drogi wyjścia wydaje nam się trudne czy wręcz niemożliwe.

Nadzieja niesie też w sobie przekonanie, że w sercu każdego człowieka obecne jest dobro. Wielokrotnie w sytuacjach trudności i rozpacz pomocy – i nadzieja, jaką przynosi – przychodzi z najmniej spodziewanej strony.

Ludzkie braterstwo, objawiające się różnymi sposobami, staje się zatem źródłem nadziei dla nas wszystkich, a szczególnie dla tych, którzy są w jakiegokolwiek potrzebie. Dzięki niech będą Bogu, naszemu Stwórcy i wszystkim naszym braciom i siostrą w człowieczeństwie, za spieszność i hojną odpowiedź solidarności, okazywanej zarówno przez wierzących, jak i ludzi dobrej woli niezwiązanych z żadną religią, w momentach katastrof, czy to naturalnych, czy wywołanych przez człowieka, jak konflikty i wojny. Wszyscy Ci ludzie i ich dobroć są dla nas przypomnieniem, że duch braterstwa jest czymś uniwersalnym i że przekracza on wszelkie bariery: etniczne, religijne, społeczne czy ekonomiczne. Działając w tym duchu naśladujemy Boga, który dobrotnie patrzy na ludzkość, którą stworzył, a także na wszystkie inne stworzenia i na cały wszechświat. Dlatego też rosnąca troska i dbałość o planetę, która jest naszym „wspólnym domem”, jest – według papieża Franciszka – kolejnym znakiem nadziei.

Zdajemy sobie również sprawę, że nadzieja ma swoich wrogów: brak wiary w Bożą miłość i opiekę; utrata zaufania do naszych braci i sióstr; pesymizm; rozpacz, a także jej przeciwieństwo – nieuprawnione założenia; niesprawiedliwe uogólnienia poczynione na podstawie jednostkowych złych doświadczeń i tym podobne. Trzeba się skutecznie przeciwstawiać tym szkodliwym myślom, nastawieniom i reakcjom, aby umacniać nadzieję pokładaną w Bogu i zaufanie do wszystkich naszych braci i sióstr.

W swojej ostatniej encyklice, *Fratelli Tutti*, papież Franciszek dużo mówi o nadziei. Mówi nam tak: „Zachęcam do nadziei, która ‘mówi nam o rzeczywistości zakorzenionej w głębi istoty ludzkiej, niezależnie od konkretnych okoliczności i uwarunkowań historycznych, w jakich żyje. Mówi nam o pragnieniu, o dążeniu, o pożądaniu pełni, spełnionego życia, o chęci dotknięcia czegoś wielkiego, czegoś, co wypełnia serce i wznosi ducha ku wielkim rzeczom, jak prawda, dobro i piękno, sprawiedliwość i miłość. [...] Nadzieja jest odważna, potrafi spoglądać dalej, poza osobistą wygodę, poza małe pewności i zadowolenia, które zawężają widnokrąg, aby otwierać się na wielkie ideały, czyniące życie piękniejszym i godniejszym’ (*Gaudium et spes*, 1). Podążajmy w nadziei.” (*Fratelli Tutti*, 55).

My, chrześcijanie i muzułmanie, wezwani jesteśmy do tego, aby nieść nadzieję na życie obecne i życie przyszłe, aby być świadkami, odnowicielami i budowniczymi tej nadziei, szczególnie wobec tych, którzy doświadczają trudu i rozpacz.

Jako znak naszego duchowego braterstwa chcemy zapewnić Was o naszej modlitwie i przesyłamy Wam najlepsze życzenia spokojnego i owocnego ramadanu oraz radosnego święta *’Id al-Fitr*.

Z *Watykańu*, 29 marca 2021 r.

kard. Miguel Ángel Ayuso Guixot, M.C.C.I.

Przewodniczący

ks. prałat Indunil Kodithuwakku Janakarathne Kankanamalage

Sekretarz

tłum. Natalia Wizimirska (RWKiM)

Czytania z Biblii

A teraz w czym mam pokładać nadzieję, o Panie? W Tobie jest moja nadzieja. (Ps 39, 8).

Spocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja. (Ps 62, 6)

Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją, Panie, ufności moja od moich lat młodych! (Ps 71, 5)

Podobnie – wiedź – mądrość dla twej duszy, posiadzisz ją – przyszłe życie masz pewne, nie zawieździe cię twoja nadzieja. (Prz 24, 14)

Duch bojących się Pana żyć będzie, albowiem ich nadzieja jest w Tym, który ich zbawia. Ten, kto boi się Pana, niczego lękać się nie będzie ani obawiać, albowiem On sam jest jego nadzieją. (Syr 34, 13-14)

Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki której uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwaamy i chlubiśmy się nadzieją chwwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubiśmy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany. (Rz 5, 1-5)

W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieja zaś, której [spełnienie już się] ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda? Jeżeli jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy. (Rz 8, 24-25).

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: z nich zaś największa jest miłość. (1Kor 13, 13)

Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. (Hbr 10, 23)

Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest (1P 3, 15).

wybór: ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz)

Czytania z Koranu

*Nie szercie zepsucia na ziemi po jej udoskonaleniu!
Wzywajcie Go z obawą i nadzieją!
Zaprawdę, miłosierdzie Boga jest bliskie dla ludzi czyniących dobro!
(7:56)*

*On powiedział:
„O ludu mój!
Jak wam się wydaje?
Jeśli opieram się na jasnym dowodzie, pochodzącym od mego Pana, i jeśli on zaopatrzył mnie od Siebie pięknym zaopatrzeniem, i jeśli nie chce pójść za wami w tym, czego wam zakazuje, to ja chce tylko waszego udoskonalenia, na miarę moich możliwości.
Moja nadzieja na pomyślność jest tylko u Boga!
Jemu zaufałem i do Niego się nawracam!”
(11:88)*

*Bogactwo i synowie to ozdoba życia tego świata.
Lecz dzieła nieprzemijające, dobre dzieła, otrzymają lepszą nagrodę u twego Pana i dają lepszą nadzieję.
(18:46)*

*„O ludu mój!
Czczycie Boga!
Oczekujcie z nadzieją Dnia Ostatniego!
Nie szercie na ziemi zgorszenia!” (29:36)*

*Tylko ci wierzą w Nasze znaki, którzy, kiedy są napominani przez nie, padają na twarz, wybijając pokłony, głoszą chwałę swego Pana i nie wbijają się w pychę.
Ich boki wyrrywają się z pościeli oni wzywają swego Pana z obawą i nadzieją i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy (32:15-16)*

wybór: Rafał Berger, Krzysztof Mucharski (RWKiM)